

חיילים מוזרים ומגיבים

לקרוא את כתבתכם על החטיבה הדוממת ולדעת מי היה ליאור יונתן שנפל, זה לקפוץ אגרופים ולהתכונן לשלום. אנו כאן קבוצת חיילים שעיתונכם הוא שופרנו ועובר מיד ליד. כן, הכרנו את החטיבה הדוממת. מוכר לנו המקום בו נפל ליאור ואני אישית מכיר את אביו (קראתם את שירו במערב של שבת?) הוא היה נפלא וצריך להיות לדגל.

עמי גויסהיים, ד"צ 2154

אני מודה לכם שוב על המיילוח החדש. העיתונים ששלחתם מהווים מקור להת-עניינות לרבים ומצויאים מהשיעמום ה-גובר עם המשך הגיוס.

שמחתי להיענות להחתמה על היוזמה לשלום ואף שלחתי לידיד מיחידה אחרת, לכן יתעקב המיילוח הזה. **שמעון לייטר**, ד"צ 2537

חן חן על החבילה ששלחתם לנו, ובה הגליגות האחרונים של העיתון.

מיותר לציין כי העיתונים נחטפו מיד עם הגיעם ליחידה.

טוב לדעת כי הנושאים הבעורים פרו ליטיקה צבא-שלום-ומילחמה היו חלק נכ-בד מאד מהגליגות שלפני המלחמה. **מנשה מבוסה**, ד"צ 2221

משירות אישם באפריקה, מצורף שיר שכתבתם:

כבר

כבר קופלו הדגלים / בין תרנים גלמוי דים. / הזקיני זיקוקי כוך / מעבר ל-אופק. / מעבר לזיכרון. כבר נימחו הדמעות / בין שבילי ה-פנים. / ונורות סמוקות / תחפושתם ה-סירו / זרקו חשמל רגיל. כבר נמסה שעווה / בין נרות רועדים. / ונהי צפירות / על טורים לבנים.

אברהם שיין
גיבורים באלבום

כבר חזרו גיבורים / לאלבום. / מיסג' רות לעיתונים / עלמים ניצחיים / לתנו-חתם.

כבר קופלו הדגלים. **אברהם שיין**, צה"ל

בתגובה למכתבו של אלכסנדר זרחין (העולם הזה 1891), מכתב גלוי לרבנות

מכתבים

עולל

בלור

אני אשת חייל קרבי, רוצה לספר על עולל שנעשת בתאריך 2.12.73 ב-

הצבאית, אני מתפלא שהכותב כליך "מוזעזע". אני משרת ביחידת שיריון קרבית ונמצא בתנאים לא קלים, ובכל זאת אנו שומרים על כללי ההיגיינה. כל היוצא לעשות את צרכיו, לוקח איתו את חפירה ומכסה. יותר מתפלא אני על היומן הקרבי של יגאל לביב שכותב כי כללי ההיגיינה אינם נשמרים. אל תשכחו שאנחנו בני-אדם ולא חזירי-בר.

יעקב קליין, ד"צ 2172

מחר אנחנו חוגגים יום-הולדת של חוד-שיים כאן (איישם בסיני). ועוד לא ראינו גיליון אחד של העולם הזה. נודה לכם אם נקבל פעם בשבוע איאלו גיליונות.

חיילי ד"צ 3086, צה"ל

ברצוני להודות לכם על מיילוח ה-גיליונות ששלחתם. ומקווה שתוסיפו ל-לוח עוד גיליונות חדשים וישנים, בכדי שאוכל למסור לחבריה לקרוא.

רב"מ מוכיהו בר-און, ד"צ 2761

בעלי, עורך-הדין כועז רוה, משרת כמפקד פלוגה במילואים. הוא זאני מודים לכם על הכתבה דופקים את החיילים... ואלפיים איש יהפכו השנה לסופר-מיליונרים.

הכתבה שימשה פה לכל אותם חיילים במילואים ובצבא הסדיר. **דליה רוה**, תל-אביב

אנו מודים לכם על מיילוח העיתון. נקווה שתמידו במיילוח עיתונכם מדי שבוע.

אברהם וישנאק, ד"צ 1413

קריאתה של אם שכולה

אל אורי אבנרי ומאיר פעיל, איני כותבת לכם רק כאם שכולה, אלא גם כאשה המבקשת לשמש פה למשאלות לב רבים. מאז המלחמה, קראנו עצומות רבות למען השלום, ועליהן מיטב השמות של אנשי מצפון ודעה. אך כל השמות האלה נשארים רק שמות, אם לא יקום ביניכם שיתוף הפעולה שייצור עובדות חדשות. אנחנו רוצים רק דבר אחד: שהזוועה לא תחזור. העיתונים מוצפים במודעות הליכוד. מושקע הרבה כסף כדי לנצל את הזעם והאיימה שהצטברו בלב אנשים כה רבים. ואילו כוחות השלום הם קטנים, עניים ומפולגים. החיילים חושבים על שלום. אבל הם רחוקים, אין הם מסוגלים לבטא את מה שהם רוצים וחושבים, ואיש אינו שואל אותם. לכן, אנא: מיצו כל דרך להבנה ולשיתוף בין רשימותיכם, הקימו עוד לפני הבחירות חזית משותפת, עשו הסכם-עודפים ביניכם, והופיעו במשותף בפני הציבור, כדי לתת לו בחירה ברורה בין הרג לחיים.

צפירה יונתן, שריד
● תשובתו של אורי אבנרי, שנשלחה למחרת היום:
"לצפירה יונתן - שלום רב,
"קראתי את שורותיך בהתרגשות.
"אני מקבל את הצעותיך, בלי הסתייגות.
"מי יתן ומילותיך יחדרו ללב כל הנוגעים בדבר."

מותו של הצלם רמי הלפרין. כולנו שילמנו מחיר יקר מאוד בעד דבר שהיה מיותר בהחלט. נשמח לארח אותכם אצלנו ובהחלט נשמח לקבל את עיתונכם.

אבא אנתון, ד"צ 2052

קבלו דעתו של חייל מילואים המגוייס כחודשיים ונמצא מערבית לתעלה שואל ותוהה:

מחדלים
מי הגבר בישראל / שיקום ויכריז טעיתי, / מי הגבר שיודה / לעמו... / במחדלי שלי / מחיר יקר / תשלמו... / לניצחון אלף אבות / המפלה יתומה היא. / המילחמה על גנרלים וכיסאות / הביאה שואה ונהר...

גיליונות העולם הזה הפכו פה למיצרך המבוקש ביותר (להוציא את היציאה ה-ביתה) - ושני הדברים חסרים. במידה הינכם יכולים - שילחו לנו גיליונות (אפילו ישנים) של עיתונכם.

אמציה כגדלי, ד"צ 1212

בשם היחידה ובשמי רוצה אני להודות לכם על תשומת-ליבכם. קיבלנו כשימחה את גיליונות העולם הזה ששלחתם לנו, וזה עור לנו רבות בהעברת זמננו בנעי-מים.

סגן עמיר ריכנשטיין, ד"צ 2680

עלי להודות שלפני המלחמה האחרונה, הייתי אומנם קורא קבוע של עיתונכם, אך הייתי רחוק מדיעותיכם הפוליטיות. עתה

שעה חמש בערב לערך, בנמל התעופה לוד.

נמל התעופה בלוד המה בלובשי מדים, ביניהם התבלטו כמה נשים לבושות אז-רחית. החיילים רכשו כרטיסי טיסה כמ-קובל. זמן ההמראה הגיע. החיילים עלו על המטוס ועימם עלתה משום מה גם אשה לבושה באזרחית. עם אחד הקצי-נים, איני באה להשמיץ פה את הגברת,

כי אם את אותו ממונה על הטיסות. אותה גברת מנעה את שובו של אחד החיילים לבסיסו, בו ודאי היה צריך להחליף חייל אחר, שרצה לחזור לביתו.

לדעתי, צריך לבוא פה על עונשו או-תו חייל אלמוני, שכן אני מתארת לעצמי שזאין זה המיקרה היחיד. רצוי מאוד ש-מיקרה זה לא ישנה בעתיד.

אשת חייל קרבי, תל-אביב

אשת חייל קרבי, רוצה לספר על עולל שנעשת בתאריך 2.12.73 ב-

שומעת כרגיל

רואה כרגיל

מדבר.... כרגיל

אמנון ברקוביץ, צה"ל

מי יגיד לפעוט יתום: / עולל... / אביו נפל / ממחדלי שלי? / ומי שכול ואלמנה ינחם / ויאמר: בעד מי שילחו המחיר / הם? / ועתה חקירה... / בחירות... ליכוד... מערך... / והקבר... הקבר / עודו טרי ולח.

איתן נתן, צה"ל

אנו חיילי היחידה מבקשים שתשלחו לנו את עיתונכם.

לנו לא חשוב התאריך, העיקר שיהיו בו תמונות מושכות, דבר העשוי לעודד מבחינה מורלית את החיילים בי-יחידה.

אליהו מוזס, ד"צ 1340

כאיש מילואים וכקורא ותיק של העולם הזה ואיש תנועה נלהב, אין ביכולתי להשיג במקום שירותי באפריקה את השבועון. לכן אבקשכם לשלוח לנו מיספר שבועונים מדי שבוע.

סמל אורי טננבוים, צה"ל

לאחר ששמענו אתמול את החדשות, התברר לנו סופית שנושב בקו לפחות עד אחרי הבחירות. אנו מרגישים צורך לדעת מה מתרחש באמת בתקופה הרח גורל זו. לאור מצב האינפורמציה הלקוי, לא ראינו דרך טובה יותר מאשר לבקשכם לשלוח לנו את עיתונכם ופירוטמי מרי בשבועות הקרובים.

בתודה מראש, מעכברי המידבר, **יוגב ברדה**, עמרי ארבל, ישי מסעודה, נסים פרטוש, יעקב דמרי, משה מזרחי, ד"צ 2831

אנו חיילי דואר צבאי 2782 מודים לכם מקרב לב עבור השבועונים ששלחתם לנו. עיתונכם ריתקו אותנו ונהננו מאוד מהקריאה.

מעשכם מסמל מכל את הקשר הבל-ינותק בין העורף לחזית.

כמו כן, מי יתן ונשמור על קשר הדוק בין המערכת לבין חיילי הפלוגה.

בתודה מקרב לב, **חיילי הפלוגה**, ד"צ 2782

הגני כותב לכם מיכתב זה, עלימנת להודות לכם ולברך אתכם, זאני מקווה שתמשיכו לישלוח לי את העיתון.

קבלו את תודתי בשמי ובשם חברי שנהנים מקריאת השבועון. **ירוחם שמעוני**, ד"צ 2673

שיוויין

האשה

עדים אנו בימים אלה להצהרות בומב-בסטיית של עתונאים בעיתונים רבים, נוסח: "היות והגבר הוא נלחם בתחית - הייבת האשה לדעת את מקומה". (המשך בעמוד 8)